

כבר מחובקת בזרועות נחמת שמים

כבר מחובקת בזרועות נחמת שמים

עומדת אם מטורפת

בחתיכי דעתה השסועה

באודי דעתה אכולת אש

טומנת בנה המת,

טומנת אורה האבוד,

קולעת מידיה כדים,

שממלאה בגופת בנה מהאוויר,

שממלאה בעיניו, בשערו מהאוויר

ובלבו המפרפר –

ואז בנשיקת ילוד-אוויר

היא מתה.